

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 202

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 martie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
27.	— Hotărâre privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 1.406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă COM (2015) 667 final	2	
31.	— Hotărâre privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Paza europeană de frontieră și de coastă și gestionarea eficace a frontierelor externe ale Europei — COM (2015) 673 final	3	
35.	— Hotărâre privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Paza europeană de frontieră și de coastă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004, a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului COM (2015) 671 final.....	4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 13 din 19 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției		5-7	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
160.	— Hotărâre pentru distribuirea sumei stabilite în anexa la Regulamentul delegat (UE) 2015/1.853 al Comisiei din 15 octombrie 2015 de acordare a unor ajutoare excepționale cu caracter temporar fermierilor din sectorul creșterii animalelor.....		8-10
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI			
4.	— Hotărâre privind convocarea Conferinței ordinare anuale a Camerei Consultanților Fiscali din România		13
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
604.	— Decizie privind sancționarea Societății VERBITA — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității		14
619.	— Decizie privind sancționarea Societății AMAP ASIGURĂRI ȘI PENSII — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau reasigurare		15

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 1.406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă COM (2015) 667 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

având în vedere Raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/176 din 3 martie 2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constată:

I. Prezenta propunere de Regulament respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

II. Se notează:

— Dezvoltarea cooperării la nivel european, în ceea ce privește funcțiile în materie de pază de coastă, prin dezvoltarea formelor de cooperare între Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului.

III. Se consideră necesare și importante:

a) îmbunătățirea difuzării datelor de supraveghere maritimă, în timp real și în timp aproape real, între cele trei agenții și autoritățile relevante;

b) servicii flexibile RPAS pentru supravegherea controlului la frontiere;

c) asigurarea datelor AIS culese prin satelit;

d) servicii de comunicații, în special de comunicații prin satelit, pentru sprijinirea operațiunilor comune;

e) formare profesională, învățare la distanță și schimb de bune practici, precum și dezvoltarea unor standarde operaționale comune sau de interoperabilitate, bazate pe proiecte.

IV. Se recomandă:

a) cooperarea mai strânsă cu autoritățile competente la nivelul Uniunii Europene;

b) reducerea deficiențelor privind informațiile misiunilor, competențele și capacitățile altor autorități;

c) asigurarea resursei umane necesare.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 7 martie 2016, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 7 martie 2016.

Nr. 27.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu —
Paza europeană de frontieră și de coastă și gestionarea eficace a frontierelor externe ale Europei —
COM (2015) 673 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 1) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/299 din 10 martie 2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constată:

I. Se notează:

1. Importanța constituirii pazei europene de frontieră și de coastă pentru:

a) garantarea aplicării eficace a standardelor comune de gestionare a frontierelor;

b) oferirea sprijinului operațional și a capacității de intervenție la nivelul frontierelor externe;

2. crearea unei rezerve de polițiști de frontieră pentru intervenții rapide la frontiere;

3. crearea unei rezerve de echipamente tehnice la nivelul statelor membre la rată de cofinanțare de 90% din cadrul alocațiilor suplimentare din Fondul pentru securitate internă;

4. participarea activă a României la dezbaterile pe marginea proiectelor de regulamente propuse de Comisie pentru implementarea acțiunilor.

II. Se consideră necesare și importante:

1. constituirea și accesarea liberă a bazelor de date privind documentele de călătorie pierdute și furate — COM (2015) 670 final;

2. revizuirea și aplicarea Manualului EUROSUR — C (2015) 9206 final;

3. instituirea documentului de călătorie european în format uniform pentru returnarea resortisanților țărilor terțe, cu elemente tehnice și de securitate sporite — COM (2015) 668 final.

III. Se consideră cruciale:

1. corelarea sistemului unic de gestionare integrată a frontierelor externe cu o analiză fiabilă și actualizată a riscurilor;

2. mecanismul obligatoriu de evaluare a vulnerabilității;

3. posibilitatea ca statele membre să solicite efectuarea de operațiuni comune și de intervenție rapide la frontiere;

4. posibilitatea aplicării dreptului la intervenție — Agenția poate interveni chiar în cazul în care nu există o cerere de asistență din partea statului membru;

5. crearea Biroului de returnare, prin finanțare și cofinanțare, în vederea coordonării și organizării operațiunilor de returnare;

6. implementarea unui mecanism adecvat de tratare a plângerilor în cazul încălcării drepturilor fundamentale.

IV. Se recomandă:

1. înlocuirea de către Comisie a prevederilor neobligatorii cu măsuri obligatorii din punct de vedere juridic;

2. aplicarea uniformă a normelor Schengen la nivelul tuturor statelor membre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 14 martie 2016, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 14 martie 2016.

Nr. 31.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului
privind Paza europeană de frontieră și de coastă și de abrogare a Regulamentului (CE)
nr. 2007/2004, a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 și a Deciziei 2005/267/CE
a Consiliului COM (2015) 671 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/302 din 10 martie 2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constată:

I. Prezentul regulament nu încalcă principiile subsidiarității și proporționalității.

II. Se notează:

1. importanța constituirii Pazei europene de frontieră și de coastă;

2. consolidarea rolului Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă față de cel al Frontex prin:

A. instituirea unui centru de monitorizare și de analiză de risc, pentru:

1. monitorizarea fluxurilor migratorii către și în interiorul Uniunii Europene;

2. efectuarea analizelor de risc;

B. trimiterea de ofițeri de legătură ai agenției în statele membre, cu funcție de monitorizare;

C. rolul de supraveghere prin:

1. instituirea unei evaluări obligatorii a vulnerabilității;

2. examinarea capacității statelor membre de a face față provocărilor la frontierele lor externe;

3. evaluarea echipamentelor și a resurselor statelor membre;

4. evaluarea planurilor statelor membre pentru situații neprevăzute.

III. Se consideră necesare și importante:

1. rolul-cheie în asistarea Comisiei în ceea ce privește coordonarea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele „hotspot”;

2. cooperarea europeană cu privire la funcțiile pazei de coastă prin dezvoltarea cooperării transsectoriale;

3. cooperarea sporită cu țările terțe prin coordonarea cooperării operative dintre statele membre și țările terțe în ceea ce privește gestionarea frontierelor.

IV. Se consideră cruciale:

1. garantarea protecției drepturilor fundamentale prin instituirea unui mecanism de tratare a plângerilor;

2. consolidarea mandatului agenției pentru prelucrarea datelor cu caracter personal prin autorizarea prelucrării datelor cu caracter personal și coordonării operațiunilor comune, proiectelor-pilot, intervențiilor rapide la frontieră, operațiunilor de returnare, intervențiilor de returnare etc.;

3. întărirea rolului agenției în materie de returnare prin crearea unui birou de returnare în cadrul agenției.

V. Se recomandă atenție:

1. la aplicarea mecanismelor de supraveghere, control și impunere ale Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă prin:

A. obligativitatea deciziei directorului executiv pentru statul membru;

B. posibilitatea adoptării de către Comisie a deciziei de punere în aplicare în vederea intervenției directe.

VI. Se manifestă rețineri față de următoarele aspecte:

1. Pentru respectarea suveranității, este necesar ca statul membru vizat să-și dea acordul cu privire la persoana care este detașată de Agenție ca ofițer de legătură.

2. Nicio circumstanță nu poate fi atât de urgentă, încât statele membre să nu fie consultate cu ocazia adoptării de către Comisie a actelor de implementare vizând luarea uneia sau mai multor măsuri dintre cele prevăzute de art. 18 alin. 2 și care ar produce consecințe asupra statelor membre.

3. Impunerea condiției de participare la operațiuni comune, fără a permite statului membru să invoce existența unei situații excepționale, poate fi privită ca o afectare a suveranității în contextul limitării dreptului statului de a decide în mod liber în treburile sale interne și externe (art. 18 alin. 7).

4. Impunerea obligativității statului membru de a contribui cu personal în cote prestabilite (dar incerte, prin introducerea termenului „cel puțin”, ceea ce ar putea fi interpretat și ca o potențială contribuție de peste 2%, fără vreo limită superioară) poate conduce la blocaje instituționale și la limitarea puterii statului de a acționa în apărarea propriilor cetățeni și a teritoriului național față de eventuale crize sau pericole.

5. Prevederile art. 22 cu privire la stabilirea punctului național de contact în relația cu Agenția reprezintă, de asemenea, o ingerință în treburile interne ale statului membru, prerogativa de a organiza intern structurile naționale revenind acestuia, nu Comisiei Europene.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 14 martie 2016, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 14 martie 2016.
Nr. 35.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 13**

din 19 ianuarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Darius Constantin Cristescu în Dosarul nr. 6.023/109/2013 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 498D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că, la dosar, partea Agenția Națională de Integritate a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că, în acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin deciziile nr. 91 din 3 martie 2015 și nr. 167 din 17 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 26 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.023/109/2013, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.**

Excepția a fost ridicată de Darius Constantin Cristescu într-o cauză având ca obiect anularea raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate prin care s-a constatat că, în perioada 6 aprilie 2009—8 februarie 2013, autorul s-a aflat în stare de incompatibilitate, deoarece a deținut simultan atât funcția de viceprimar, cât și funcția de administrator la o societate comercială.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat aduce atingere art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, întrucât persoanelor care ocupă funcția de viceprimar li se instituie un regim discriminatoriu, prin interdicția de a ocupa funcția de administrator în societăți comerciale, față de alți aleși locali, cum ar fi consilierii locali sau consilierii județeni, cărora nu li se interzice ocuparea unei astfel de funcții, potrivit art. 88 și art. 90 din Legea nr. 161/2003. Astfel, în cadrul aceleiași categorii — aleșii locali, legiuitorul a creat o diferențiere nejustificată din punct de vedere al regimului juridic, interdicțiile privind ocuparea funcției de administrator fiind mult extinse în ceea ce îi privește pe aleșii locali, menționați la art. 87 din Legea nr. 161/2003. Se mai apreciază că diferența de regim juridic în cazul viceprimarilor și al vicepreședinților de consilii județene nu este justificată, cu atât mai mult cu cât aceștia provin tot din rândul consilierilor locali și județeni, și își păstrează apartenența la Consiliul local sau la cel județean, la ale căror ședințe pot să participe, și în cadrul cărora își păstrează dreptul de vot. Spre deosebire de primari sau de președinții de consilii județene, viceprimarii și vicepreședinții de consilii județene nu sunt aleși în aceste funcții prin votul cetățenilor, ci prin votul celorlalți consilieri locali și județeni. Deși între consilierii locali și județeni, pe de-o parte, și viceprimarii și vicepreședinții de consilii județene, pe de altă parte, există o diferență de regim juridic pur formală, ei constituind o singură categorie de aleși locali, ipotezele avute în vedere de Legea nr. 161/2003 li se aplică în mod diferit viceprimarilor și vicepreședinților de consilii județene, ceea ce duce la încălcarea egalității în fața legii.

7. Autorul arată că este încălcat și art. 45 din Constituție, referitor la libertatea economică, deoarece textul de lege criticat interzice persoanelor pe care le vizează dreptul constituțional să exercite o activitate economică, sub sancțiunea pierderii calității de ales local ori sub sancțiunea interdicției de a mai avea această calitate pentru o anumită perioadă. Această interdicție nu se justifică, în condițiile în care art. 135 din Constituție reglementează cu privire la economia României, ca fiind una de piață, precum și cu privire la asigurarea libertății comerțului. Autorul arată că interdicția instituită prin textul de lege criticat nu

servește protejării valorilor reglementate de art. 53 din Constituție, și nu este proporțională cu situația care a determinat-o, de vreme ce, în cazul autorului, este sancționată și simpla deținere a calității de administrator într-o societate comercială, care nu a avut niciodată niciun fel de raporturi juridice cu nicio autoritate sau instituție publică.

8. Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu este de natură a afecta principiul egalității, atâta vreme cât funcțiile respective se exercită în virtutea legii și vizează toate persoanele aflate în aceeași categorie, fără deosebire. Nici invocarea art. 53 din Constituție nu este justificată, deoarece, față de natura funcției publice exercitate, nu se poate susține încălcarea vreunui dintre principiile de care se prevalează autorul.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, arătând că punctul său de vedere a fost reținut în Decizia nr. 309 din 5 iunie 2014.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de Agenția Națională de Integritate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, având următorul conținut: „Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice”.

14. Potrivit art. 77 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din

30 mai 2012, „Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale ori la «societatea comercială/societățile comerciale», după caz, trimiterea se consideră a fi făcută la Legea societăților nr. 31/1990 ori, după caz, la «societatea/societățile reglementată/reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare».”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 45 privind libertatea economică și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 135 alin. (1) privind economia.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că textul de lege criticat instituie o serie de incompatibilități, care reprezintă măsuri necesare pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsuri ce au ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice (a se vedea Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011).

17. Curtea observă că susținerile referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție se întemeiază pe compararea situației viceprimarilor cu aceea a consilierilor locali din rândul cărora sunt aleși viceprimarii, și constatarea că prima categorie este discriminată prin comparație cu cea de-a doua, deoarece legea prevede doar incompatibilitatea funcției de viceprimar, iar nu și aceea a funcției de consilier local cu funcția de administrator într-o societate.

18. Analizând excepția, Curtea reține că, referitor la principiul egalității, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

19. Curtea observă că funcția de viceprimar se exercită de către o persoană aleasă din rândul consilierilor locali în funcție, cu votul majorității acestora, iar viceprimarul este subordonat primarului și înlocuitorul de drept al acestuia [art. 57 alin. (1)—(3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007]. În urma delegării, viceprimarul poate reprezenta unitatea administrativ-teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române ori străine, precum și în justiție, poate exercita atribuții referitoare la bugetul local și poate exercita funcția de ordonator principal de credite [art. 57 alin. (2) coroborat cu art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (4) lit. a) din Legea nr. 215/2001]. Din această perspectivă, pentru a garanta exercitarea cu imparțialitate a funcției publice, legiuitorul a reglementat incompatibilitatea acesteia cu aceea de administrator într-o societate.

20. Referitor la consilierii locali, Curtea reține că aceștia sunt aleși prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, și alcătuiesc consiliul local în cadrul căruia votează, cu majoritatea reglementată potrivit art. 45 din Legea nr. 215/2001, hotărâri ce privesc problemele de interes local.

21. Curtea constată că legiuitorul a instituit incompatibilități specifice fiecărei funcții. Astfel, pentru funcția de viceprimar este reglementată incompatibilitatea prevăzută de textul de lege criticat, iar pentru funcția de consilier local incompatibilitatea reglementată de art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, potrivit căruia: „Consilierii locali și consilierii județeni care au funcția de [...], administrator la [...] societățile comerciale cu capital privat [...] nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective.”

22. Așadar, Curtea constată că legiuitorul, distinct de criteriul alegerii, inerent statutului aleșilor locali, în reglementarea regimului incompatibilităților acestora a avut în vedere atribuțiile și sarcinile specifice fiecărei funcții, particularizându-le în raport cu acest din urmă criteriu. În aceste condiții, Curtea reține că legiuitorul are competența constituțională de a stabili astfel de incompatibilități în funcție de criteriul menționat, fără ca prin aceasta să fie încălcate prevederile art. 16 din Legea fundamentală.

23. Curtea mai reține că, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, demnitățile și funcțiile publice se exercită în condițiile legii, astfel încât activitatea primarilor, respectiv a viceprimarilor și a consilierilor locali trebuie să se circumscrie regulilor pe care, în aplicarea normelor constituționale, legiuitorul le-a edictat, în vederea creării cadrului de funcționare a acestora. În acest sens, potrivit art. 80 din Legea nr. 161/2003, *„Incompatibilitățile privind demnitățile publice și funcțiile publice sunt cele reglementate de Constituție, de legea aplicabilă autorității sau instituției publice în care persoanele ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică își desfășoară activitatea, precum*

și de dispozițiile prezentului titlu” [a se vedea Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 21 iulie 2015, paragraful 22].

24. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 45 privind libertatea economică, prin raportare la cele ale art. 135 alin. (1) privind economia din Constituție, Curtea observă că, prin textul de lege criticat, este limitat accesul liber al persoanei la o activitate economică. Această limitare respectă principiul proporționalității, deoarece scopul urmărit de legiuitor este justificat de necesitatea exercitării funcției de viceprimar în condiții de integritate și transparență decizională; prevederile legale criticate sunt adecvate scopului urmărit, fiind apte să ducă la atingerea acestuia. Cu privire la caracterul necesar al măsurii, se observă că acesta este justificat, întrucât exclude exercitarea unei funcții private, specifice mediului de afaceri, care ar putea aduce atingere interesului public și a încrederii cetățenilor în autoritățile administrației publice în condițiile în care funcția de viceprimar poate să presupună atribuții referitoare la bugetul local. Se mai observă, de asemenea, că există un raport rezonabil de proporționalitate între cerințele de interes general referitoare la buna administrare a banilor publici și protecția dreptului fundamental la accesul liber la o activitate economică. De altfel, prin textul constituțional pretins încălcat se reglementează cu privire la garantarea acestuia în condițiile legii.

25. În concluzie, având în vedere cele anterior reținute, Curtea observă că textul de lege criticat nu aduce atingere, ci doar limitează acest drept de acces liber la o activitate economică, prin interzicerea exercitării anumitor funcții private, pe o perioadă determinată, respectiv perioada cât autorul este viceprimar.

26. În final, Curtea reține că prevederile art. 53 din Legea fundamentală nu sunt incidente în speță de vreme ce, prin textul de lege criticat, nu este restrâns niciun drept fundamental.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Darius Constantin Cristescu în Dosarul nr. 6.023/109/2013 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 17

din 19 ianuarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 din Codul penal „în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit căreia, în cuprinsul acestei infracțiuni, se regăsește incriminată infracțiunea încadrată în prevederile art. 323 din vechiul Cod penal”, excepție ridicată de Mihail Boldea în Dosarul nr. 1.142/44/2013 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 922D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că dispozițiile art. 367 din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit căreia, în cuprinsul acestei incriminări, se regăsesc dispozițiile art. 323 din vechiul Cod penal, încalcă principiile constituționale privind separația și echilibrul puterilor în stat, neretroactivitatea legii, egalitatea în drepturi, legalitatea pedepsei și rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, reiterând argumentele invocate în fața Curții de Apel Brașov — Secția penală.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 393 din 28 mai 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.142/44/2013, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 din Codul penal „în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit căreia, în cuprinsul acestei infracțiuni, se regăsește incriminată infracțiunea încadrată în prevederile art. 323 din vechiul Cod penal”**. Excepția a fost ridicată de Mihail Boldea cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, printre care și aceea de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 din Codul penal din 1969.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit căreia, în cuprinsul acestei incriminări, se regăsesc dispozițiile art. 323 din vechiul Cod penal, încalcă principiile constituționale privind separația și echilibrul puterilor în stat, neretroactivitatea legii, egalitatea în drepturi, legalitatea pedepsei și rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării. Arată că, prin adoptarea noului Cod penal, legiuitorul a înțeles să dezincrimineze fapta prevăzută de art. 323 din vechiul Cod penal, fără să stabilească prin intermediul unei norme tranzitorii că faptele săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 sunt asimilate incriminării cuprinse în art. 367 din noul Cod penal. Prin interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală se subrogă Parlamentului și realizează, în baza procedurii *lex tertia*, o aplicare retroactivă a legii penale noi cu privire la fapte săvârșite anterior intrării în vigoare. De asemenea, interpretarea instanței supreme creează inegalități între cetățeni, întrucât, în perioada cuprinsă între 1 februarie 2014 și 8 iulie 2014, data publicării deciziei mai sus menționate în Monitorul Oficial al României, instanțele de judecată au stabilit prin hotărâri judecătorești definitive faptul că infracțiunea prevăzută de art. 323 din Codul penal din 1969 este dezincriminată, ulterior aplicându-se acestor infracțiuni tratamentul sancționator prevăzut de art. 367 din noul Cod penal.

7. **Curtea de Apel Brașov — Secția penală** apreciază că interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit căreia în cuprinsul art. 367 din Codul penal se regăsește incriminată și infracțiunea prevăzută de art. 323 din Codul penal din 1969, este neconstituțională și încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție, dacă, prin această interpretare, se apreciază că instanțele nu pot constata că faptele săvârșite de inculpat și care întrunea elementele constitutive ale art. 323 din vechiul Cod penal îi lipsesc totuși anumite elemente din latura obiectivă sau subiectivă pentru a putea fi încadrată în dispozițiile art. 367 din noul Cod penal, în condițiile în care noul Cod prevede elemente suplimentare pe care fapta concretă trebuie să le îndeplinească pentru a antrena răspunderea penală, elemente care erau cerute în vechea legislație numai pentru infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, iar nu și pentru infracțiunile prevăzute de art. 8 din Legea nr. 39/2003, respectiv de art. 167 și art. 323 din vechiul Cod penal.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 367 din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie

2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții, și anume Decizia nr. 393 din 28 mai 2015.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 367 din Codul penal, „în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit căreia, în cuprinsul acestei infracțiuni, se regăsește incriminată infracțiunea încadrată în prevederile art. 323 din vechiul Cod penal”. Prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 8 iulie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a stabilit că „faptele prevăzute de art. 323 din Codul penal anterior și art. 8 din Legea nr. 39/2003, în reglementarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, se regăsesc în incriminarea din art. 367 din Codul penal, nefiind dezincriminate”. Reiese, astfel, că autorul excepției critică doar norma de incriminare cuprinsă în art. 367 din Codul penal, cu denumirea marginală „*Constituirea unui grup infracțional organizat*”, și anume dispozițiile alin. (1) și (6) ale acestui text de lege, în interpretarea dată prin decizia mai sus menționată a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

„(1) *Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.*

[...] (6) *Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.”*

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei și ale art. 61 alin. (1) referitor la rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (4), ale art. 16 și ale art. 61 alin. (1) din Constituție,

invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 393 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a unui text de lege interpretat de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu prilejul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Curtea Constituțională are competența de a se pronunța pe fondul excepției asupra textului de lege în interpretarea dată de instanța supremă (paragrafele 22—27).

15. Prin Decizia nr. 393 din 28 mai 2015, citată anterior, Curtea Constituțională a reținut, cu privire la cele statuate prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți, pe de o parte, că toate cele trei infracțiuni prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1969 și de art. 7 și art. 8 din Legea nr. 39/2003 sancționează pluralitatea constituită, fiind exclusă pluralitatea ocazională (o concluzie contrară însemnând ca simpla participare penală la săvârșirea unei infracțiuni să fie sancționată de două ori, ca infracțiune distinctă, dar și ca autorat, instigare sau complicitate la infracțiunea efectiv comisă, ceea ce este inadmisibil), iar, pe de altă parte, că în sfera de incidență a art. 8 din Legea nr. 39/2003 intra pluralitatea constituită în vederea săvârșirii altor infracțiuni decât cele prevăzute în art. 2 lit. b) din aceeași lege (care definea noțiunea de „*infracțiune gravă*”) ori care nu urmărea un scop material, textul neincriminând o infracțiune distinctă de art. 323 sau art. 167 din Codul penal din 1969, ci suprapunându-se cu dispozițiile celor două infracțiuni, la care făcea trimitere expresă. Totodată, legătura dintre dispozițiile art. 323 din Codul penal din 1969 și art. 8 din Legea nr. 39/2003 a fost analizată și de Curtea Constituțională, cu ocazia pronunțării Deciziei nr. 1.132 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 11 noiembrie 2010, în considerentele căreia s-a reținut că „dispozițiile art. 8 din Legea nr. 39/2003 nu constituie o incriminare prin analogie, ci o legiferare a răspunderii penale printr-o normă juridică explicativă, care nu încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. [...] Or, așa cum se poate observa, art. 8 din Legea nr. 39/2003, criticat în prezenta cauză, prevede expres că infracțiunile nominalizate se pedepsesc potrivit textelor de lege în care sunt incriminate”. Diferența specifică între art. 323 din vechiul Cod penal și art. 8 din Legea nr. 39/2003, pe de o parte, și art. 7 din Legea nr. 39/2003, pe de altă parte, nu consta în modul de organizare a grupului, ci în existența a două cerințe suplimentare pentru a fi întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 7 din Legea nr. 39/2003, și anume ca grupul să fi urmărit obținerea unui beneficiu financiar sau a altui beneficiu material și ca infracțiunea scop să fi fost una „*gravă*”, astfel cum era definită de art. 2 lit. b) din Legea nr. 39/2003, intrând în această categorie orice infracțiune pentru care legea prevedea pedeapsa închisorii al cărei minim special era de cel puțin 5 ani (paragrafele 30—32).

16. Interpretând conținutul noii incriminări din art. 367 din Codul penal a faptei de constituire a unui grup infracțional organizat, în condițiile abrogării art. 323 din vechiul Cod penal și a art. 7 și art. 8 din Legea nr. 39/2003, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a constatat, prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014, că acțiunile prevăzute de art. 367 alin. (1) din Codul penal, care reprezintă elementul material al laturii obiective a infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, respectiv inițierea, constituirea, aderarea sau sprijinirea, sunt identice cu acțiunile care constituiau elementul material al infracțiunilor prevăzute de art. 7 alin. (1) și art. 8 din Legea nr. 39/2003 și de art. 323 din Codul penal anterior. În

schimb, alin. (6) al art. 367 din Codul penal definește „grupul infracțional organizat” ca fiind „grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii unei sau mai multor infracțiuni”, extinzând sfera noțiunii de „grup infracțional organizat”, astfel cum era definit la art. 2 lit. a) din Legea nr. 39/2003 (potrivit căruia, în înțelesul Legii nr. 39/2003, grupul infracțional organizat era „grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă și acționează în mod coordonat în scopul comiterii unei sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material; nu constituie grup infracțional organizat grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a unei sau mai multor infracțiuni și care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului”). Incriminarea instituită prin art. 367 din Codul penal a preluat, astfel, atât dispozițiile art. 7 din Legea nr. 39/2003, aspect necontroversat în practică, cât și pe cele ale art. 323 din Codul penal anterior și ale art. 8 din Legea nr. 39/2003, faptele prevăzute de aceste texte de lege nefiind dezincriminate. Este incident, așadar, art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, conform căruia dispozițiile art. 4 din Codul penal referitoare la legea de dezincriminare nu se aplică în situația în care fapta este incriminată de legea nouă sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire, faptele prevăzute de art. 323 din Codul penal anterior și art. 8 din Legea nr. 39/2003 fiind incriminate în art. 367 din Codul penal sub denumirea de „Constituirea unui grup infracțional organizat” (paragraful 33).

17. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 393 din 28 mai 2015, a reținut că aceasta a fost, de altfel, voința legiuitorului, aspect ce rezultă din expunerea de motive a noului Cod penal, în care se arată că, în privința grupărilor infracționale, noul cod urmărește să renunțe la paralelismul existent înainte de intrarea sa în vigoare între textele care incriminează acest gen de fapte (grup infracțional organizat, asocieri în vederea săvârșirii de infracțiuni, complot, grupare teroristă) în favoarea instituirii unei incriminări-cadru — constituirea unui grup infracțional organizat — cu posibilitatea menținerii ca incriminare distinctă a asociației teroriste, dat fiind specificul acesteia. De asemenea, potrivit expunerii de motive a Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, explicația abrogării vechilor dispoziții ale art. 7—10 din Legea nr. 39/2003 constă în faptul că ipotezele reglementate de legea specială se regăsesc în incriminarea din art. 367 din Codul penal. Prin

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihail Boldea în Dosarul nr. 1.142/44/2013 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

urmărire, interpretarea dată art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în sensul că faptele prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1969 și art. 8 din Legea nr. 39/2003, în reglementarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, se regăsesc în incriminarea din art. 367 din Codul penal, nu modifică incriminarea instituită prin aceste dispoziții de lege, ci doar reafirmă voința legiuitorului, fără a fi încălcate în vreun fel prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și nici cele ale art. 61 alin. (1) referitor la rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării (paragrafele 34 și 35).

18. De asemenea, prin decizia mai sus menționată, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei de incriminare, fără privilegii și fără discriminări, fiind conforme cu prevederile art. 16 din Constituție. Mai mult, interpretarea dată de instanța supremă, potrivit competenței sale, este de natură să elimine situațiile de discriminare pozitivă a unor infractori (în acest sens sunt valabile *mutatis mutandis* considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, paragraful 48), având în vedere că în intervalul cuprins între intrarea în vigoare a noului Cod penal și publicarea Deciziei nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți, unele instanțe au considerat dezincriminate infracțiunile prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1969 și art. 8 din Legea nr. 39/2003 (paragraful 36).

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru motivele mai sus arătate, dispozițiile art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 2 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nu aduc atingere nici prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și nici celor ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru distribuirea sumei stabilite în anexa la Regulamentul delegat (UE) 2015/1.853 al Comisiei din 15 octombrie 2015 de acordare a unor ajutoare excepționale cu caracter temporar fermierilor din sectorul creșterii animalelor

Având în vedere prevederile Regulamentului delegat (UE) 2015/1.853 al Comisiei din 15 octombrie 2015 de acordare a unor ajutoare excepționale cu caracter temporar fermierilor din sectorul creșterii animalelor, precum și ale Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se desemnează Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *A.P.I.A.*, ca autoritate competentă pentru aplicarea prevederilor Regulamentului delegat (UE) 2015/1.853 al Comisiei din 15 octombrie 2015 de acordare a unor ajutoare excepționale cu caracter temporar fermierilor din sectorul creșterii animalelor, denumit în continuare *Regulament*.

Art. 2. — În înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *cantitate de lapte livrată* — cantitatea de lapte livrată de producător către un cumpărător de lapte;

b) *prim-cumpărător de lapte* — potrivit prevederilor art. 2 lit. c) din Legea nr. 297/2013 privind stabilirea relațiilor contractuale din sectorul laptelui și al produselor lactate, precum și recunoașterea organizațiilor de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate;

c) *contract de livrare a laptelui crud* — contract încheiat în formă scrisă, între prim-cumpărător și producător și având ca obiect furnizarea de lapte crud în condițiile Legii nr. 297/2013;

d) *scroafă* — femelă din specia porcină după prima fătare, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 202/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește standarde minime pentru protecția porcinelor, cu modificările și completările ulterioare;

e) *scrofiță* — femelă puberă din specia porcină, care încă nu a fătat, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 202/2006, cu modificările și completările ulterioare;

f) *porc gras sau porc de producție* — porc de peste zece săptămâni până în momentul sacrificării sau al monei, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 202/2006, cu modificările și completările ulterioare;

g) *Registrul național al exploatațiilor*, denumit în continuare *RNE* — conform definiției prevăzute la art. 1 pct. 15 din Norma sanitară veterinară pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 40/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Suma prevăzută pentru România în anexa la Regulament este echivalentul în lei a 11.145.958 euro, calculat la rata de schimb din data de 17 octombrie 2015.

(2) Sprijinul financiar prevăzut la alin. (1) este destinat fermierilor din sectorul laptelui și produselor lactate și cel al cărnii de porc și se asigură din Fondul European de Garantare

Agricolă — FEGA, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2016.

(3) Suma prevăzută la alin. (1) se distribuie după cum urmează:

a) echivalentul în lei a 8.773.154 euro pentru sectorul laptelui și produselor lactate;

b) echivalentul în lei a 2.372.804 euro pentru sectorul de creștere a porcinelor.

Art. 4. — (1) În sectorul laptelui și produselor lactate, echivalentul în lei a sumei prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. a) se acordă producătorilor de lapte care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt înscrși în sistemul cotelor de lapte la A.P.I.A., prin Compartimentul de administrare a cotelor de lapte, ca producători cu cote de livrări pentru anul de cotă 2014—2015, și dețin cotă de livrări la data de 31 martie 2015;

b) sunt în activitate, fapt dovedit prin existența unui contract încheiat pe o perioadă de minimum 6 luni, valabil la data depunerii solicitării, cu un prim-cumpărător, și dețin cel puțin un document fiscal care să ateste livrarea laptelui, aferent contractului;

c) producția de lapte livrată pe beneficiar este de minimum 5 tone de lapte în anul de cotă 2014—2015.

(2) Pentru a beneficia de ajutorul financiar prevăzut la art. 3 alin. (3) lit. a), producătorii care au intrat în posesia exploatațiilor începând din anul de cotă 2014—2015 și până la data solicitării acestuia, prin transfer definitiv de la producători care îndeplineau condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c), trebuie să îndeplinească condiția prevăzută la alin. (1) lit. b).

Art. 5. — Suma cuvenită fiecărui producător, în cazul ajutorului financiar prevăzut la art. 3 alin. (3) lit. a), se calculează de către A.P.I.A. conform cantității de lapte livrate în anul de cotă 2014—2015, astfel:

a) 240 euro/beneficiar pentru producătorul care a livrat o cantitate de lapte cuprinsă între 5 tone inclusiv și 20 de tone inclusiv;

b) 12 euro/tonă pentru producătorul care a livrat o cantitate de lapte mai mare de 20 de tone și până la 200 de tone inclusiv;

c) 2.900 euro/beneficiar pentru producătorul care a livrat o cantitate de lapte mai mare de 200 de tone.

Art. 6. — În sectorul de creștere a porcinelor, suma prevăzută la art. 3 alin. (3) lit. b) se distribuie crescătorilor de porcine după cum urmează:

a) echivalentul în lei a 2.072.804 euro pentru activitatea de creștere și îngrășare din exploatații;

b) echivalentul în lei a 300.000 euro pentru activitatea de reproducție din exploatații.

Art. 7. — Ajutorul financiar prevăzut la art. 6 lit. a) se acordă crescătorilor de porcine care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) dețin exploatații autorizate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pentru creșterea și îngrășarea porcinelor, înregistrate în RNE;

b) au livrat direct sau prin terți și au clasificat porci în abatoare autorizate, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 1 ianuarie—31 august 2015.

Art. 8. — Ajutorul financiar prevăzut la art. 6 lit. b) se acordă crescătorilor de porcine care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) dețin exploatații autorizate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pentru reproducție, înregistrate în RNE;

b) au livrat și/sau au transferat scroafe și/sau scrofițe de reproducție în perioada 1 ianuarie—31 august 2015.

Art. 9. — Suma cuvenită fiecărui producător agricol, în cazul ajutorului financiar prevăzut la art. 6, se calculează de către A.P.I.A. astfel:

a) se împarte suma prevăzută la art. 6 lit. a) la efectivul de porci livrați și clasificați în abatoare autorizate, în perioada 1 ianuarie—31 august 2015, dar nu la mai mult de 300 mii de capete pe beneficiar;

b) se împarte suma prevăzută la art. 6 lit. b) la efectivul mediu de scroafe și/sau la efectivul de scrofițe de reproducție, livrate și/sau transferate, în perioada 1 ianuarie—31 august 2015.

Art. 10. — (1) Pentru obținerea ajutoarelor financiare prevăzute la art. 3 alin. (3), producătorii agricoli depun cererea la centrul județean al A.P.I.A., respectiv al municipiului București, însoțită de documente specifice, până la data de 8 aprilie 2016.

(2) Documentele specifice care însoțesc cererea pentru acordarea ajutorului financiar prevăzut la art. 4 sunt următoarele:

a) copia contractului încheiat pe o perioadă de minimum 6 luni, valabil la data depunerii solicitării, cu un prim-cumpărător;

b) cel puțin un document fiscal care să ateste livrarea laptelui, aferent contractului;

c) documente care atestă transferurile prevăzute la art. 4, în cazul în care nu au fost depuse la A.P.I.A.

(3) Documentele specifice care însoțesc cererea pentru acordarea ajutorului financiar prevăzut la art. 6 sunt următoarele:

a) copii de pe avizele de însoțire și rapoartele de clasificare care să ateste sacrificarea în abatoare autorizate proprii, copii de pe facturile și rapoartele de clasificare, care să ateste livrarea directă sau prin terți și clasificarea porcilor în abatoare autorizate, în perioada 1 ianuarie—31 august 2015;

b) copii de pe facturile de livrare a scrofițelor de reproducție, de pe avizele de însoțire a scrofițelor de reproducție de la o fermă la alta a aceluiași crescător, de pe actul de mutație a scrofițelor de reproducție la categoria scroafe;

c) documentul de mișcare lunară și cumulată a efectivelor de scroafe, în perioada 1 ianuarie—31 august 2015;

d) fișa urmăririi activității la porcine, în perioada 1 ianuarie—31 august 2015.

(4) Pentru livrările efectuate de beneficiarii care au accesat măsura 215 — Plăți în favoarea bunăstării animalelor — pachetul a) — Porcine din cadrul PNDR 2007—2013, rămân valabile copiile documentelor depuse odată cu deconturile justificative, aferente perioadei 1 ianuarie—31 august 2015, pentru această măsură.

(5) A.P.I.A. va prelua datele operate și verificate din aplicația electronică gestionată pentru măsura 215 — Plăți în favoarea bunăstării animalelor — pachetul a) — Porcine din cadrul PNDR 2007—2013, referitoare la documentele beneficiarilor pentru exploatațiile cu cod ANSVSA privind efectivele livrate/transferate/mutate, și vor fi completate cu datele din rapoartele de clasificare depuse de solicitanți.

(6) Calculul efectivului mediu de scroafe în perioada 1 ianuarie — 31 august 2015 se efectuează conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 11. — (1) Plățile pentru ajutorul prevăzut la art. 3 alin. (1) se efectuează până la data de 30 iunie 2016, potrivit art. 2 din Regulament.

(2) Autoritatea competentă comunică Comisiei, până la data de 30 septembrie 2016, sumele plătite, numărul și tipul beneficiarilor, potrivit art. 3 din Regulament.

Art. 12. — În situația în care beneficiarii din unul dintre sectoarele prevăzute la art. 3 alin. (3) nu utilizează în totalitate plafonul alocat pentru care au depus cereri, diferența se redistribuie către celălalt sector și se recalculează cuantumul unitar alocat pe cantitatea de producție realizată în perioada de referință, după caz, cu 10 zile lucrătoare înainte de efectuarea plății.

Art. 13. — (1) A.P.I.A. elaborează modelul cererii de solicitare a ajutoarelor financiare prevăzute la art. 3 alin. (3), procedurile detaliate de verificare a cererilor și a condițiilor de eligibilitate, care se aprobă prin decizie a directorului general al A.P.I.A. Modelul cererii se elaborează în termen de maximum 3 zile de la publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I, și, împreună cu condițiile de eligibilitate, este adus la cunoștința beneficiarilor prin afișare la sediile A.P.I.A. și pe site-ul oficial al instituției.

(2) A.P.I.A. pune la dispoziția solicitanților, prin centrele locale, formularele de cereri, care se completează, se depun, se înregistrează, se verifică și se centralizează la centrele județene conform procedurilor interne.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu

p. Ministrul finanțelor publice,

Daniela Pescaru,

secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

ANEXĂ

CALCULUL
efectivului mediu de scroafe perioada 1 ianuarie — 31 august 2015

Efectivul de scroafe la începutul perioadei (cap.)	Total intrări (cap.)	Efectiv inițial plus intrări (cap.)	Total ieșiri (cap.)	Efectiv la sfârșitul perioadei (cap.)	Zile animale furajate pe o perioadă de 8 luni	Efectivul mediu pe o perioadă de 8 luni
(a)	(b)		(c)		(zaf)	

zaf pe o perioadă de 8 luni (240 de zile) = a + b - c

a = efectivul de scroafe de la începutul perioadei x 240 de zile

b = total intrări în perioada de 8 luni — capete x 1/2 din nr. zile din perioada de 8 luni (120 de zile)

c = total ieșiri în perioada de 8 luni — capete x 1/2 din nr. zile din perioada de 8 luni (120 de zile)

$$\text{Efectivul mediu de scroafe pe o perioadă de 8 luni} = \frac{\text{zaf pe perioada de 8 luni}}{240 \text{ de zile}}$$

Calculul efectivului mediu de scroafe se realizează luând în calcul efectivul de scroafe de la începutul perioadei înmulțit cu 240 de zile (perioada de 8 luni luată în calcul), plus total intrări în perioada de 8 luni, înmulțit cu 1/2 din nr. de zile din perioada de 8 luni (120 de zile) minus totalul ieșirilor din perioada de 8 luni înmulțit cu 1/2 din nr. de zile din perioada de 8 luni (120 de zile), obținându-se nr. de zile al animalelor furajate pe perioada de 8 luni. Prin împărțirea nr. de zile al animalelor furajate pe perioada de 8 luni la 240 de zile se va obține efectivul mediu de scroafe pe o perioadă de 8 luni.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

privind convocarea Conferinței ordinare anuale a Camerei Consultanților Fiscali din România

Având în vedere prevederile art. 19 și ale art. 21 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 6/2012, cu modificările ulterioare,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 16 martie 2016, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se convoacă Conferința ordinară anuală a Camerei Consultanților Fiscali din România în data de 21 aprilie 2016, denumită în continuare *conferința*.

Art. 2. — La lucrările conferinței pot participa membrii Camerei Consultanților Fiscali care și-au îndeplinit la termen toate obligațiile față de aceasta, respectiv: depunerea declarațiilor cu veniturile realizate din activitatea de consultanță fiscală, achitarea cotizațiilor fixe și variabile, participarea la cursurile de pregătire profesională continuă.

Art. 3. — Pentru o bună organizare a lucrărilor conferinței, membrii Camerei Consultanților Fiscali cu drept de vot sunt rugați să confirme participarea până la data de 18 aprilie 2016, pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali sau prin e-mail la adresa conf2016@ccfiscali.ro.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Ion-Toni Teau

București, 16 martie 2016.

Nr. 4.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea Societății VERBITA — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 24 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA/804 din 26 ianuarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la societatea VERBITA — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Arad, calea Aurel Vlaicu nr. 282/1, județul Arad, J02/2142/08.12.2005, CUI 18200699,

a constatat următoarele:

Societatea VERBITA — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a depus în termenul legal documentația completă pentru aprobarea unui nou conducător executiv. Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. h) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7 alin. (13) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății VERBITA — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a), precum și ale art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea VERBITA — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Arad, calea Aurel Vlaicu nr. 282/1, județul Arad, J02/2142/08.12.2005, CUI 18200699, cu interzicerea temporară a exercitării activității până la aprobarea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a conducătorului executiv care să îndeplinească condițiile prevăzute în Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de intermediere, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a exercitării activității de intermediere în asigurări, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății VERBITA — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea VERBITA — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 8 martie 2016.
Nr. 604.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății AMAP ASIGURĂRI ȘI PENSII — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau reasigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 24 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 1.156 din 9 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea AMAP ASIGURĂRI ȘI PENSII — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, Splaiul Unirii nr. 39, bl. M12, sc. B, ap. 34, parter, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/1779/25.02.2000, cod unic de înregistrare 12780015, RBK-100/10.04.2003, reprezentată legal de domnul Cornescu Sergiu în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea AMAP ASIGURĂRI ȘI PENSII — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea AMAP ASIGURĂRI ȘI PENSII — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, Splaiul Unirii nr. 39, bl. M12, sc. B, ap. 34, parter, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/1779/25.02.2000, cod unic de înregistrare 12780015, RBK-100/10.04.2003, reprezentată legal de domnul Cornescu Sergiu în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau reasigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice

brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare-reasigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Mișu Negrițoiu

București, 9 martie 2016.
Nr. 619.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

